

การไปศึกษาต่อในระดับปริญญาโท

สวัสดิ์ค่ะทุกท่าน Essay ในครั้งนี้จะขอพูดถึงเรื่องส่วนตัวนะคะ

ตั้งแต่เดือนเมษายน ปี 2561 ดิฉันจะไปศึกษาต่อในระดับปริญญาโท โดยมีหัวข้อการศึกษาวิจัย คือ “ปัญหาและการบริหารจัดการแรงงานสำหรับบริษัทต่างชาติในประเทศไทย”

ดิฉันมาเมืองไทยเมื่อเดือนพฤษภาคม ปี 2541 ปีนี้ก็อยู่เมืองไทยมาครบ 20 ปีแล้ว จากการได้มาอยู่และได้ทำงานที่นี่ ทำให้ดิฉันมีความคิดว่า “อยากทำในสิ่งที่จะช่วยพัฒนาประเทศไทย” และ “อยากทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศไทย”

แม้จะต้องเรียนก็จะยังทำงานไปด้วย เมื่อเริ่มต้นสมัครเรียน ดิฉันจึงทำ “แผนการวิจัย” ไม่ใช่แค่เรียนและทำวิจัยอย่างเดียว ดิฉันตัดสินใจแล้วว่าอยากทำวิจัยเพื่อช่วยประเทศไทย ประเทศญี่ปุ่น และช่วยสังคม

ดิฉันขออนุญาตเขียนถึงแผนการวิจัยของดิฉันนะคะ

《ระเบียบวิธีวิจัย》

[หัวข้อวิจัย]

“ปัญหาและการบริหารจัดการแรงงานสำหรับบริษัทต่างชาติในประเทศไทย”

[บริบทการทำวิจัย]

ในปี 2544 ดิฉันได้จัดตั้งบริษัทขึ้นที่ประเทศไทย ซึ่งปัจจุบันดิฉันเป็นผู้บริหารบริษัทแปลเอกสาร บริษัทจัดหาเล่ม และบริษัททำหนังสือ ด้วยตำแหน่งของดิฉัน ดิฉันจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายไทย โดยเฉพาะกฎหมายแรงงาน ก่อนหน้านี้ดิฉันเข้าใจภาษาไทยแต่ไม่เข้าใจเรื่องกฎหมายเพราะไม่มีความรู้ด้านกฎหมายของญี่ปุ่น ในฐานะผู้บริหารบริษัทแปลเอกสาร ดิฉันจึงคิดเสมอว่า “ถ้าไม่มีความรู้ด้านกฎหมายในภาษาแม่ ก็จะไม่สามารถเข้าใจกฎหมายในภาษาอื่นได้” ถ้าไม่เข้าใจกฎหมายที่เป็นภาษาแม่ถึงจะสามารถใช้ภาษาไทยได้ แต่ก็เข้าใจเรื่องกฎหมายได้ยาก ดิฉันจึงเข้าศึกษาต่อที่คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัย Nihon เมื่อเดือนเมษายน ปี 2553 และจบการศึกษาในเดือนมีนาคม 2557

เมื่อดิฉันได้ศึกษาด้านกฎหมายที่ประเทศญี่ปุ่นจึงเริ่มเข้าใจกฎหมายของประเทศไทย แต่มีความเข้าใจเพียงบางส่วนยังนำมาเชื่อมโยงกันไม่ได้ จนต่อมาเมื่อสามารถเชื่อมโยงกฎหมายกับการบริหารบริษัทได้แล้ว ดิฉันจึงเข้าใจว่ากฎหมายไทยกับกฎหมายญี่ปุ่นแตกต่างกันอย่างไร ตัวอย่างคดีต่างกันอย่างไร การตีความและความขัดแย้งระหว่างกฎหมายกับการปฏิบัติเป็นอย่างไร

ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ปี 2558 ดิฉันได้ไปเป็นอาจารย์ที่ส.ส.ท. โดยสอนเกี่ยวกับกฎหมายแรงงานของไทย ให้แก่ผู้แทนนิสิตบุคคลจากบริษัทญี่ปุ่นต่างๆ แล้วก็บริหารบริษัทไปด้วย ดิฉันจึงนำงานไปปรับใช้ในการสอนกฎหมายว่าด้วยแรงงานของประเทศไทย ความแตกต่างของตัวอย่างคดีความ ความขัดแย้งระหว่างกฎหมายกับการปฏิบัติ ความแตกต่างระหว่างกฎหมายไทยกับกฎหมายญี่ปุ่น และความแตกต่างในการตีความในแง่ของกฎหมายแรงงาน

ดิฉันคิดว่าควรมีวิธีการแก้ปัญหาในรูปแบบอื่นก่อนที่จะนำหลักทางกฎหมายมาใช้ในการแก้ปัญหาระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง และไม่ควรแก้ปัญหาด้วยการนำกฎหมายมาใช้เพียงอย่างเดียว ต้องลองวิธีการอื่นๆ ก่อนที่จะนำหลักกฎหมายมาใช้

ในฐานะที่ดิฉันเป็นครู ยังสอนกฎหมายว่าด้วยแรงงาน ยิ่งคิดว่าไม่ว่าจะคนไทยหรือคนญี่ปุ่น สิ่งที่สำคัญคือการสื่อสารและความเข้าใจกัน ในเวลาที่สอนมักจะมีคำถามเกี่ยวกับ “วิธีป้องกันปัญหาเกี่ยวกับการจ้างงาน” จากผู้มาฟังบ่อยครั้ง ในความเป็นจริงก็สามารถนำกฎหมายมาใช้ได้ แต่ให้คิดว่าอะไรคือสาเหตุและเราอาจป้องกันได้ก่อนที่จะเกิดปัญหาขึ้น

ทั้งนี้ “ปัญหาและการบริหารจัดการแรงงานสำหรับบริษัทต่างชาติในประเทศไทย”

เป็นบริบทการทำวิจัยในฐานะชาวต่างชาติที่ใช้ประสบการณ์การบริหารบริษัทในประเทศไทย

[วัตถุประสงค์ของการวิจัย]

เพื่อแสดงให้เห็นระเบียบวาระและแนวทางการปฏิบัติเพื่อป้องกันปัญหาแรงงานและช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง

[การทบทวนวรรณกรรม]

การทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ข้างต้นและสรุปแนวความรู้

[วิธีวิจัย]

ใช้ความรู้ก่อนการวิจัยและประสบการณ์ส่วนตัวในการตั้งสมมติฐานว่า “การควบคุมจะทำให้ความสัมพันธ์แย่ง” หรือ “ดีขึ้น” และการสอบถามบริษัทญี่ปุ่นที่มาทำธุรกิจในไทยและบริษัทไทย

[เป้าหมายการวิจัย]

งานวิจัยนี้จะช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับญี่ปุ่นและจะช่วยสร้างสันติในโลกได้